

obžalovaných [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] v časti, v ktorej ich Špecializovaný trestný súd oslobodil spod obžaloby, a v časti výroku o treste obžalovaného [REDAKOVANÉ] (skutok č. 1) vrátila Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

3. Na sťažovateľa (spolu s ďalšími spoluobžalovanými) bola 28. septembra 2021 podaná obžaloba pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 a 2 písm. b), d), e) a f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i), § 139 ods. 1 písm. h) a § 140 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona. Skutkový základ tvorila príprava vraždy troch osôb (prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, advokát a námestník Generálneho prokurátora Slovenskej republiky). Predmetná vec bola vedená na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 5T/13/2021.

4. Špecializovaný trestný súd po preskúmaní obžaloby v oboch trestných veciach zistil, že skutky vo veci sp. zn. 5T/13/2021 mali byť páchané od polovice roku 2017 do prvej polovice roka 2018. Vykonanie pripravovaných vražd mali zabezpečiť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktorí boli právoplatne odsúdení aj vo veci úkladnej vraždy [REDAKOVANÉ] vedenej pod sp. zn. PK-2T/32/2019. Zároveň Špecializovaný trestný súd dospel k záveru, že na základe vecnej i časovej súvislosti, prihliadajúc i na sčasti zhodujúci sa návrh na vykonanie rovnakých dôkazov v trestných veciach vedených pod sp. zn. PK-2T/32/2019 a sp. zn. 5T/13/2021, tieto trestné veci spolu súvisia. Súvislosť trestných činov je subjektívneho charakteru (v osobách obžalovaných i svedkov) i objektívneho charakteru (vo veci), v oboch trestných veciach môže ísť o čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu (daná časová súvislosť, možný jednotiaci zámer). Napadnutým uznesením preto Špecializovaný trestný súd na neverejnom zasadnutí spojil obe trestné veci na spoločné prejednanie a rozhodnutie, pričom spoločné konanie bude vedené pod sp. zn. PK-2T/32/2019. Špecializovaný trestný súd o spojení rozhodol v senáte zloženom z [REDAKOVANÉ] (predsedníčka senátu) a [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (členovia senátu).

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že v súdnom spise sa na č. l. 32526 nachádza záznam o vylúčení sudcu z 9. februára 2022, z ktorého vyplýva, že člen senátu [REDAKOVANÉ] bol ako prokurátor činný v trestnej veci [REDAKOVANÉ] obvinenej z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 a 2 písm. c), d) a e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) a j), § 139 ods. 1 písm. h) a § 140 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy, pričom 5. septembra 2020 sa [REDAKOVANÉ] ako prokurátor zúčastnil na výsluchu vtedy obvinenej [REDAKOVANÉ] pred sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu.

6. S poukazom na § 31 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého je z úkonov trestného konania vylúčený sudca, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, sťažovateľ dôvodí, že v jeho veci konal a rozhodol vylúčený sudca [REDAKOVANÉ]. Vydaním napadnutého uznesenia o spojení tak bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu a jeho právo na spravodlivý proces, ktorých súčasťou je aj právo na nestranného sudcu.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Základné práva na súdnu ochranu (siedmy oddiel ústavy) „sú výsledkové“, to znamená musia im zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Aj z ďalšej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 79/03, I. ÚS 236/03), obdobne ako z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“; napr. Komanický c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. 6. 2002), vyplýva, že ústavný súd a ESLP overujú, či konanie posudzované ako celok bolo spravodlivé v zmysle čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Na podklade uvedených stabilných judikatúrnych postojov ústavný súd konštatuje, že využitie jeho právomoci podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nie je orientované na prieskum zásahov do základných práv slobôd, ktoré majú povahu rozhodnutia o parciálnej procesnej otázke v priebehu ešte právoplatne neukončeného konania všeobecného súdu. Práve takúto povahu vykazuje aj sťažovateľom namietané uznesenie, ktorým okresný súd rozhodoval o spojení dvoch trestných vecí, pričom v jednej z nich je sťažovateľ obžalovaným.

9. Trestné konanie od svojho začiatku až do jeho konca je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, II. ÚS 476/2017). Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného náprava procesných pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci [orgánov činných v trestnom konaní a súdov (napr. III. ÚS 120/2011, III. ÚS 521/2017, II. ÚS 544/018)].

10. Trestné konanie vedené proti sťažovateľovi nie je ukončené. Sťažovateľ má teda v právoplatne neukončenom trestnom konaní stále k dispozícii všetky procesné práva a opravné prostriedky (odvolanie, dovolanie) priznané obžalovanému, v rámci využitia ktorých môže porušenie práva na nestranný súd ako súčasť základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 14 ods. 1 paktu namietať.

11. Zo skutkových a právnych súvislostí sťažovateľovej veci teda bez pochybností vyplýva, že ďalší priebeh jeho trestnej veci na Špecializovanom trestnom súde, prípadne aj na súde odvolacom mu poskytuje dostatok procesného priestoru na ochranu jeho označených práv. V súčasnosti preto ústavný súd nemôže meritórne preskúmať, či trestné konanie začaté na základe obžaloby podanej (okrem iných) na sťažovateľa a napadnuté uznesenie tvoriace jeho integrálnu súčasť zodpovedajú požiadavkám vyplývajúcim z označených práv sťažovateľa.

12. Ústavná sťažnosť je podaná predčasne, preto ju ústavný súd odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2022

Peter Straka
predseda senátu